

ЙОРДАН СТУБЕЛ ГОРА И БАБА

chitanka.info

Сред горица осланена
седна баба уморена.
Нито ясно слънце грее,
нито пойна птичка пее.

— Що си, горо, запустяла?
Що си жълта пожълтяла?
Що си вече без тревница
и без весели дечица?
Нямаш, горо, млади дружки,
нито сини теменужки,
нито шарено игличе,
нито напрат и кокиче,
ни рогати буболечки
по усойни и пътечки...

— Бабко стара, остаряла,
нищо, че съм запустяла,
нямам си трева-тревичка,
нито цвете, нито птичка,
ни юнаци
със калпаци,
ни поляни
със мецани,
ни по голите пътечки
подранили буболечки...

До ще пролет по земята,
ще листят у мен листата,
ще горят поля засмени
свежи, росни и зелени...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.